Uvod u japanski naglasni sustav

Lovriša

26. svibnja 2020.

Sadržaj

1	Uvod				
	1.1	Mōra	1		
	1.2	Tonovi, intonacija i naglasak	1		
	1.3	Naglasna cjelina	2		
2	Naglasni tipovi				
	2.1	Naglasni tipovi s obzirom na broj mōra u riječi	3		
	2.2	Još par korisnih pravila	6		
3	Naglasak kod imenica				
	3.1	Naglasak u čestim kombinacijama imenica s drugim riječima	7		
4	Naglasak kod pridjeva				
	4.1	Naglasak kod osnovnih oblika nadjeva	11		
	4.2	Naglasak kod osnovnih oblika idjeva	13		
	4.3	Naglasak kod izvedenih oblika idjeva	14		
5	Nagl	asak kod negativnih oblika imenica i pridjeva	15		
	5.1	Negativni oblici imenica i nadjeva	15		
	5.2	Negativni oblici idjeva	17		
6	Naglasak kod glagola				
	6.1	Klasifikacija najčešćih glagola prema naglasnim tipovima	19		
	6.2	Naglasak kod pristojnih oblika glagola	22		
	6.3	Naglasak kod negativnih oblika glagola	23		
	6.4	Naglasak kod ostalih oblika glagola	23		

7	Ostalo			
	7.1	Česta odstupanja od pravila	23	
	7.2	Naglasak na razini rečenice	23	
	7.3	Upitna intonacija	23	
	7.4	Usporedba s ostalim japanskim dijalektima (<i>kansai-ben</i>)	23	

1 Uvod

Cilj ovog kratkog rada je upoznati čitatelje s osnovama i zainteresirati za daljnje proučavanje naglasnog sustava standardnog tokijskog dijalekta japanskog jezika. Japanski naglasni sustav je dosta različit od hrvatskog ili engleskog, stoga je bitno najprije upoznati se s temeljima tog sustava definiranim u ovom odjeljku. U idućem odjeljku dan je sustavni pregled tipova naglasaka kroz primjere u kojima se pojavljuju, uz poneko pravilo i najčešće iznimke koje se pojavljuju u svakodnevnom govoru. Ostali odjeljci obrađuju pravila vezana uz naglaske kod imenica, pridjeva i glagola.

Pa, što bi Japanci rekli, よろしくおねがいします!

1.1 Mora

Mōra je japanski ekvivalent sloga. To je ujedno i najmanja nedjeljiva izgovorna jedinica neke riječi. Karakteristično obilježje japanskog jezika jest da svaka mōra ima jednako trajanje. U načelu, 1 mōra je reprezentirana 1 hiraganom, osim malih $\Leftrightarrow$, $\Leftrightarrow$, $\sharp$ koji su nalijepljeni na drugu hiraganu, npr. u $\iota \Leftrightarrow$, $\iota \Leftrightarrow$, $\iota \Leftrightarrow$, $\iota \Leftrightarrow$, $\iota \Leftrightarrow$ broji kao 1 mōra. I sokuon ι (npr. u $\iota \Leftrightarrow \iota \Leftrightarrow$) i chōonpo — (npr. u $\iota \Leftrightarrow \iota \Leftrightarrow$) se broje kao 1 mōra. U tablici 1 ispod kopiranoj s Wikipedije navedene su vrste mōra za radoznale:

Tablica 1: Vrste mora

Vrsta		Primjer	Br. mōra (u primjeru)
	samoglasnici	 お	1
jV	palatalizirani samoglasnici	よ (世)	1
CV	suglasnik i samoglasnik	こ (子)	1
CjV	suglasnik i pal. samoglasnik	きょ (巨)	1
R	produljenje samoglasnika	きょ う (今日)、キ ー	2
N	samoglasno N	こん (紺)	2
Q	udvostručavanje suglasnika	こ っ こ(国庫)	3

Određena riječ može imati naglasak na samo jednoj, ili nijednoj mōri. Od navedenih vrsta, samo V, jV, CV i CjV mogu nositi naglasak.

1.2 Tonovi, intonacija i naglasak

U japanskom tehnički razlikujemo samo dvije vrste tona: visoki i niski. Svaka mōra ima točno jedan od ta dva tona, ton se ne može mijenjati unutar iste mōre. Pri promjeni iz niskog tona u visoki ili obratno se osjeti razlika u visini; međutim, i među tonovima iste vrste visina također može blago varirati. Prirodno u izgovoru visina opada prema kraju naglasne cjeline.

Intonacija je kretanje visine tonova u izgovorenoj riječi. Intonacija za sve riječi koje nemaju naglasak je ista — neutralna, a za riječi koje naglasak imaju ovisi o mjestu gdje se naglasak nalazi. U japanskom jeziku neutralna intonacija je pomalo neobična: počinje s niskim tonom na prvoj mōri, a sve mōre poslije prve imaju visoki ton. Primjeri:

U japanskom jeziku naglasak se manifestira tako što nakon mōre koja je naglašena visina intonacije naglo padne, odnosno naglašena mōra je posljednja visoka u riječi. Primjeri (naglašena mōra je podebljana):

1.3 Naglasna cjelina

Naglasnu cjelinu čini niz riječi koji zajedno ima najviše jedan naglasak. Svaka riječ inherentno ima ili nema određeni naglasak, no kad se više riječi udruži u naglasnu cjelinu, naglasak u pojedinim riječima može se izgubiti ili pomaknuti prema određenim pravilima. Najčešće se radi o glavnoj riječi sa zanaglasnicama (čestice, kopula, pomoćni glagoli), ili o konjugiranom obliku neke riječi. Neki primjeri naglasnih cjelina (naglašena mōra, ako postoji, je podebljana):

2 Naglasni tipovi

S obzirom na poziciju unutar riječi, naglaske možemo podijeliti u četiri kategorije:

- 1. heiban 平板 neutralna intonacija, nema naglaska
- 2. atamadaka 頭高 naglasak je na prvoj mōri (glavi)
- 3. nakadaka 中高 naglasak nije na prvoj ni na zadnjoj mōri
- 4. odaka 尾高 naglasak je na zadnjoj mōri (repu)

Iako možemo reći da se u stvari radi o samo *dvije* kategorije (bez naglaska – *heiban*, i s naglaskom – sve ostale), svaka od navedenih kategorija ima svoje posebnosti s obzirom na promjene riječi (konjugacije), stoga je te promjene lakše promatrati kroz 4 kategorije.

Naglasci se u rječnicima još označavaju brojem prema mōri koja je naglašena. Tako se atamadaka označava sa (1), nakadaka brojevima od (2) nadalje, a odaka brojem zadnje mōre u riječi ili, prema konvenciji negativnog indeksiranja¹, sa (-1). Heiban se označava sa (0).

Kod samostalnih riječi, *heiban* i *odaka* se ne razlikuju, jer intonacija nikad ne padne ni u jednom ni u drugom slučaju. Međutim, kada te riječi čine naglasnu cijelinu s drugim riječima, razlika u intonaciji postane primjetljiva:

Također, možemo primijetiti kako su visine tonova prve dvije mōre unutar neke naglasne cjeline međusobno uvijek različite (bilo niska-visoka, ili visoka-niska), pa se po tome lako može prepoznati početak riječi ili naglasne cjeline.

2.1 Naglasni tipovi s obzirom na broj mōra u riječi

1 mōra

Riječi koje se sastoje od 1 mōre koje počinju niskom morom su *heiban*, a one koje počinju visokom *atamadaka*. Drugi naglasni tipovi nisu mogući za riječi s 1 mōrom. Primjeri riječi različitih naglasnih tipova (skupa s česticom radi lakšeg razlikovanja):

1. heiban

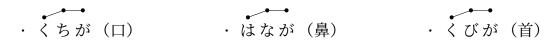
2. atamadaka

¹ovu konvenciju popularizirao je programski jezik Python, a radi se o brojanju elemenata niza unatrag, (-1) predstavlja zadnji, (-2) predzadnji element, itd.

2 more

Riječi koje se sastoje od 2 mōre mogu imati sve tipove osim *nakadaka*. Primjeri:

1. heiban

2. atamadaka

3. odaka

$3\,m\bar{o}re$

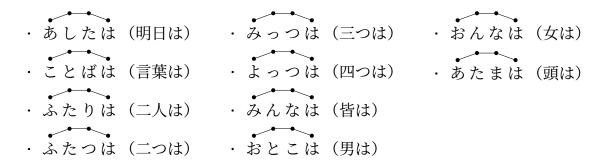
Tek riječi od 3 i više mōra mogu imati sve tipove naglasaka. One su najčešće *heiban* i *atamadaka*, a rjeđe *nakadaka* ili *odaka*, stoga je korisno zapamtiti česte riječi koje spadaju pod zadnje dvije kategorije. Primjeri:

1. heiban

2. atamadaka

3. nakadaka

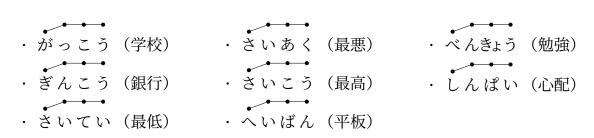
4. odaka

4 more

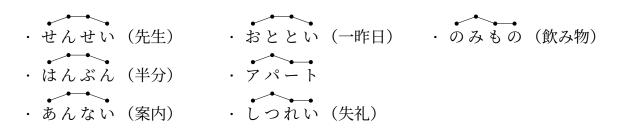
Često su imenice od 4 mōre *heiban*, pogotovo one koje se pišu s dva kanđija. Stoga opet valja zapamtiti česte iznimke od ovoga pravila. Primjeri: (ovaj put popratne čestice su izostavljene radi bolje preglednosti)

1. heiban

2. atamadaka

3. nakadaka

4. odaka

2.2 Još par korisnih pravila

Dva su korisna pravila vezana uz zamjenice:

1. Zamjenice koje počinju na k-, s-, a- su *heiban*:

2. Upitne zamjenice su atamadaka:

Iznimno, uz uobičajenu verziju zamjenice $\not \sim 5$ postoji još jedna koja se više upotrebljava kao imenica, a ona je atamadaka. Prva je priložna, pa ona opisuje glagole:

Druga se koristi kao imenica (sufiksna imenica), nju prepoznajemo po tome što iza nje može doći kopula:

²više o promjeni naglasaka kod glagola u odjeljku 6

3 Naglasak kod imenica

Imenice mogu imati bilo koji od 4 naglaska, kao što je pokazano na nizu primjera u prethodnom odjeljku. Specijalni slučaj čine dugačke imenice koje su nastale srastanjem dviju ili više drugih imenica. Njihov naglasni tip je gotovo uvijek *nakadaka*, i to takav da je naglasak na prvoj mori druge (ili posljednje) riječi u nizu. Pritom nije bitno kakav naglasak imaju individualne riječi.

Primjeri:

Međutim, ima i riječi koje ne slijede gore navedeno pravilo o naglasku na početku druge riječi. Riječi za nacionalnost sa sufiksom 人 uglavnom imaju naglasak jednu mōru prije じ iz 人, osim u slučaju kada ta mōra ne može nositi naglasak (日本, スペイン). Riječi za jezik sa sufiksom 語 su *heiban* bez obzira na naglasak prve riječi. U tablici 2 navedeni su neki primjeri država, nacionalnosti i jezika.

3.1 Naglasak u čestim kombinacijama imenica s drugim riječima

Dosad razmatrani primjeri uključivali su po jednu jednostavnu ili složenu imenicu koja sama za sebe čini naglasnu cjelinu. No, imenice se spajaju i s kopulama i različitim sufiksima, čineći opet jednu naglasnu cjelinu koja ima promijenjen naglasak u odnosu na individualne riječi od kojih je nastala. Nasreću, ove promjene se doagađaju po predvidivim, relativno jednostavnim pravilima.

Spajanje imenica s kopulama だ i です

Spajanjem imenice s kopulom $\mathcal{Z}$ nastaje naglasna cjelina čiji naglasak ovisi o naglasku imenice, na sljedeći način:

1. Ako imenica nema naglasak (heiban), tada naglasna cjelina opet nema naglasak

2. Ako imenica ima naglasak (ostali tipovi), tada naglasna cjelina ima naglasak na istom mjestu na kojem je bio u imenici

Tablica 2: Primjeri država, jezika i nacionalnosti ^{a}

	国	人	語
日本	にほん	にほんじん	にほんご
中国	ちゅうごく	ちゅうごくじん	ちゅうごくご
韓国	かんこく	かんこくじん	かんこくご
ロシア	ろしあ	ろしあじん	ろしあご
ドイツ	どいつ	どいつじん	どいつご
スペイン	すべいん	すぺいんじん	すぺいんご
フランス	ふらんす	ふらんすじん	ふらんすご
ポーランド	ぽーらんど	ぽーらんどじん	ぽーらんどご
クロアチア	くろあちあ	くろあちあじん	くろあちあご
セルビア	せるびあ	せるびあじん	せるびあご
ボスニア	ぼすにあ	ぼすにあじん	ぼすにあご
アラビア	あらびあ	あらびあじん	あらびあご
ナメック星 (Namek)	なめっくせい	なめっくせいじん	なめくご
,	< 3 0 L ₀	くりんごんじん	くりんごんご

 $[^]a$ popunjena s čim više primjera da stranica ne zjapi prazna

$$\cdot$$
 odaka — おとこ+だ=おとこだ (男)

S druge strane, spajanje imenice s kopulom です uvodi male promjene u naglasak:

1. Ako imenica nema naglasak (heiban), tada naglasna cjelina ima naglasak na mori で u です:

2. Ako imenica ima naglasak (ostali tipovi), tada naglasna cjelina ima naglasak na istom mjestu na kojem je bio u imenici

Iako se kopule ti ti ti tne koriste kao samostalne riječi, u svrhu njihovog spajanja na imenice možemo si pomoći ako ih promatramo kao *heiban*, odnosno *atamadaka*. Tada se gornje promjene mogu opisati samo jednim pravilom (koje vrijedi i šire od spajanja imenica s kopulom): *atamadaka*, *nakadaka* i *odaka gaze*³ *heiban*. Možemo to promatrati i na još jedan način: *heiban* je u stvari odsutnost naglaska, a budući da naglasna cjelina može imati najviše jedan naglasak, ostaje onaj naglasak koji je došao prvi po redu.

Spajanje imenica s česticama

Često korištene čestice od jedne mōre, $\overset{\bullet}{l}$, $\overset{\bullet}{b}$, $\overset{\bullet}{b}$, $\overset{\bullet}{c}$, $\overset{\bullet}{c}$, $\overset{\bullet}{c}$, $\overset{\bullet}{c}$, $\overset{\bullet}{c}$ nikad se ne koriste samostalno, ali opet, u okviru njihovog povezivanja na imenice, možemo smatrati da su heiban. U tom slučaju naglasak će ostati na istom mjestu nakon što se na imenicu nalijepi neka čestica.

Zapravo, ranije je razlika između *heiban* i *odaka* naglasnih tipova demonstrirana dodavanjem ovih čestica na kraj riječi upravo zahvaljujući ovom svojstvu, a to je da one ne mijenjaju mjesto naglaska unutar naglasne cijeline.

Na isti način, složene čestice では、でも、にも、とも、かが、かを、かも možemo promatrati kao da su *odaka*. Pravila o *gaženju* naglasaka ostaju ista.

³engl. *override*, termin posuđen iz koncepta objektno orijentiranog programiranja koji u današnje doba, kada jezici kao što je Python dobivaju na popularnosti i rugaju se sa smislom života, doživljava sve veću propast

Spajanje imenica s ostalim čestim nastavcima

Svršeni oblici kopule だった i でした, volicionalni oblici だろう i でしょう, te hipotetski oblik ならば mogu se uzeti kao da imaju naglasak kako im je naznačeno. Pri spajanju s *heiban* riječima cjelina preuzima naglasak kopule, a pri spajanju s ostalim tipovima naglasaka naglasak ostaje na riječi s kojom se spaja. Primjeri povezivanja sa だろう i でしょう (na isti način se povezuju i だった、でした、ならば):

Također, često se koriste i みたい te らしい kada znači da se radi o govornikovom zaključku temeljenom na nečemu što je čuo, vidio, ili pročitao. Vrijede ista pravila spajanja kao i za dosad navedeno:

Jedna često korištena iznimka je sufiks kada znači reprezentativnu karakteristiku nečeg Razlikovati ih možemo jedino po smislu. Pravilo da naglasna cjelina ima najviše jedan naglasak i dalje vrijedi, međutim ovaj sufiks uvijek gazi naglasak prve riječi:

⁴razlikujemo ga od prvog らしい po tome što prvi završava rečenicu (moguće i opisnu rečenicu) i mijenja njezin modalitet, a drugi je sufiks koji se dodaje na imenicu i ponaša se kao idjev pa može biti ispred imenice, ali prvi se isto ponaša kao idjev, znači ne razlikujemo ih

Primijetimo da, u slučaju spajanja sa *heiban* riječima, između prvog i drugog oblika nema razlike u naglasku.

Na isti način se ponašaju i nastavci っぱい, nakadaka, i ふう (風), heiban, tj. njihovi naglasci uvijek gaze naglasak prve riječi.

4 Naglasak kod pridjeva

Pridjevi se u japanskom jeziku dijele u dvije vrste: neprave, imenske, na-pridjeve ili skraćeno — nadjeve, te prave, i-pridjeve ili skraćeno — idjeve. Uloga obiju vrsta je opisivanje imenice, ali ove vrste se gramatički vrlo različito ponašaju. Stoga će i njihovi naglasci biti različiti.

4.1 Naglasak kod osnovnih oblika nadjeva

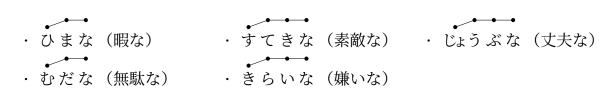
Nadjevi su u osnovi podvrsta imenica s privilegijom da se mogu koristiti za opisivanje drugih imenica. To znači da sve što je do sada vrijedilo za imenice vrijedi i za nadjeve. Dodatno, nadjevi se spajaju sa opisnim oblikom kopule a na jednak način kao i imenice sa završnim oblik kopule a , zajedno tvoreći naglasnu cjelinu. Imenica koju nadjev opisuje pripada zasebnoj naglasnoj cjelini. Iznimno, ako je naglasna cjelina pridjeva nenaglašena (heiban), tada se može združiti s imenicom u novu naglasnu cjelinu koja ima naglasak na istom mjestu kao i ta imenica. Primjeri (prekid u liniji označava granicu naglasne cjeline, ali ne upućuje na pauzu između riječi):

Tzv. prošli oblik nadjeva dobiva se spajanjem sa だった. Pritom nastala naglasna cjelina nikad nije heiban, jer je だった naglašena.

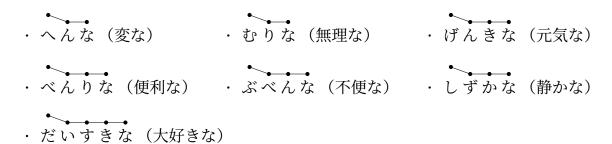
Pravilo o riječima od 4 mōre koje se pišu s 2 kanđija vrijedi i za nadjeve. Neke češće iznimke koje bi vrijedilo zapamtiti su:

Evo i primjera učestalih nadjeva različitih naglasnih tipova:

1. heiban

2. atamadaka

3. nakadaka

4. odaka

Spajanje nadjeva sa さ nije toliko uobičajeno, već se umjesto koriste druge riječi (npr. umjesto 上手さ koristi se 上手さ) ili te riječi imaju nepravilne oblike (npr. 静か一静けさ). Pravilo kod さ oblika nadjeva je da naglasak dolazi 1 mōru prije さ, osim tamo gdje ta mōra ne može nositi naglasak (tada 2 mōre prije さ), te u *heiban* nadjevima, gdje naglasak ostaje nepromijenjen (*heiban*). Tako imamo:

4.2 Naglasak kod osnovnih oblika idjeva

Idjevi su, za razliku od nadjeva, pravi pridjevi, odnosno punokrvna vrsta riječi. Razlikujemo ih od nadjeva po tom što imaju nastavak ১ koji se također mijenja ovisno o gramatičkom obliku, dok u slučaju nadjeva samo kopula ta koja se mijenja i ona nije sastavni dio riječi.

Idjevi eksponiraju vrlo osebujne uzorke naglasnih tipova, stoga je njihova temeljita kategorizacija dobra početna točka kod učenja njihovih naglasaka.

Atamadaka idjevi

U suvremenom japanskom jeziku ima jako malo *atamadaka* idjeva. Među onima koji se često susreću u svakodnevnom govoru su:

Oni su najbolji od svih idjeva zato što u izvedenim oblicima nikad ne mijenjaju naglasak. Šteta su samo tri. Zapravo, ima još jedan, nepostojeći.

Nakadaka idjevi

Nakadaka je najčešći naglasni tip među idjevima. Važno je također da svi nakadaka idjevi naglasak imaju točno na (-2) mōri, tj. jednoj prije završnog $\$ $\$ $\$. Kako je ovo najbrojnija kategorija, vrijedi naučiti napamet one idjeve koje ne pripadaju ovoj kategoriji, te za ostale pretpostaviti da su nakadaka. Primjeri:

Odaka idjevi

Odaka idjevi, koji bi naglasak imali na posljednjoj mori, ১, ne postoje. Oni bi možda bili još bolji od *atamadaka* idjeva, ali šteta što ne postoje.

Heiban idjevi

Poseban žulj među ovim kategorijama predstavljaju, naravno, *heiban* idjevi. Neki od učestalih u svakodnevnom govoru su:

No, *heiban* idjevi se danas sve češće izgovaraju kao da su *nakadaka* (s naglaskom na (-2) mōri). Dakle, može i sljedeće:

Međutim, prava prijevara leži u tome da se ova iznimka odnosi samo na osnovni oblik; svi izvedeni oblici ponašaju se prema pravilima specifičnim za *heiban* naglasni tip.

4.3 Naglasak kod izvedenih oblika idjeva

Kako je prethodno spomenuto, idjevi završavaju nastavkom $\ \ \ \ \$ koji se mijenja ovisno o gramatičkom obliku, te, za razliku od nadjeva, u idjevima se pritom može promijeniti i mjesto naglaska. Evo glavnih izvedenih oblika i njihovih naglasaka s obzirom na prije navedene kategorije:

Izvedeni oblici atamadaka idjeva

Ranije je spomenuto da *atamadaka* riječi ostaju *atamadaka* i u izvedenim oblicima. Evo i primjera:

Izvedeni oblici nakadaka idjeva

Nakadaka idjevi se također gotovo skroz pravilno mijenjaju. Postoji samo jedna iznimka, i to kod idjeva od 3 mōre: u izvedenim oblicima naglasak se s 2. mōre prebacuje na 1., odnosno oni postaju *atamadaka*. Primjer:

Nakadaka idjevi s 4 ili više mōra zadržavaju naglasak na istom mjestu kao i u osnovnom obliku:

Izvedeni oblici heiban idjeva

Kako je prethodno spomenuto, heiban idjevi u svom osnovnom obliku mogu se još izgovarati i kao nakadaka. Izvedeni oblici ponašaju se prema posebnim pravilima za heiban idjeve. Tako $\sim \langle$ i $\sim \stackrel{>}{\sim}$ oblici ostaju heiban, dok $\sim \langle$ $\subset$, $\sim \stackrel{>}{\sim}$ $\supset$ $\stackrel{>}{\sim}$ i $\sim$ $\mid$ $\uparrow$ $\mid$ $\downarrow$ i imaju naglasak na jednoj mori prije $\downarrow$ v u osnovnom obliku (kao da su nakadaka idjevi). Primjeri:

5 Naglasak kod negativnih oblika imenica i pridjeva

Svi negativni oblici u japanskom, uključujući oblike imenica, pridjeva i glagola, nezaobilazno se tvore pomoću idjeva ない(無い), koji je istovremeno još jedan od *atamadaka* idjeva i znači "nepostojeći". Naglasci njegovih izvedenih oblika su također *atamadaka*:なく、なさ、なかった、なくて、なければ.

5.1 Negativni oblici imenica i nadjeva

Kod negativnih oblika imenica i nadjeva, potrebna je još i kopula で + čestica は, ili njihov skraćeni oblik じゃ. One se stapaju s imenicom (odnosno nadjevom) u jednu naglasnu cjelinu prema pravilu *gaženja*. Pomoćni idjev ない čini zasebnu naglasnu cjelinu. Primjeri (prekid u liniji označava granicu naglasne cjeline, ali ne upućuje na pauzu između riječi):

・ heiban imenica, がくせい (学生):

・ nakadaka imenica, せんせい (先生):

(先生じゃなかった)

・ heiban nadjev, かんたん (簡単):

(簡単じゃなかった)

$$-$$
 かんたん+では+なかった = かんたんではなかった (簡単ではなかった)

・atamadaka nadjev, げんき(元気):

$$-$$
 がんき + じゃ + ない = げんきじゃない (元気じゃない)

Pristojne verzije negativnih oblika imenica i nadjeva dobiju se korištenjem $\sharp J$ oblika glagola $\mathfrak B \mathfrak Z$, odnosno njegove negacije, umjesto pomoćnog idjeva $\mathfrak A \mathfrak V$. Njihovi naglasni oblici su sljedeći ^{5} :

Pri spajanju s imenicama i nadjevima oni čine zasebne naglasne cjeline. Primjeri:

5.2 Negativni oblici idjeva

Kod negativnih oblika idjeva, pomoćni idjev $\mathcal{K}$ oddaje se na $\sim$ oblik, i ovaj puta se stapa sa naglasnom cjelinom osnovne riječi, pri čemu vrijedi pravilo gaženja. Primjeri:

 $^{^5}$ više o naglasku kod glagolskih oblika u odjeljku 6

Što se tiče pristojnih verzija negativnih oblika idjeva, uvijek treba dodati samo pristojnu verziju kopule です na kraju. Ona se spaja u jednu naglasnu cjelinu s negativnim oblikom i zadržava naglasak na mjestu na kojem je bio, npr.:

6 Naglasak kod glagola

Glagoli su u japanskom jeziku najpromjenjivija vrsta riječi.

Osvrnemo li se na dosad obrađene vrste riječi, možemo primijetiti da se imenice i nadjevi uopće ne mijenjaju s obzirom na vrijeme, negaciju ili modalitet. Ono što se kod njih mijenja je kopula, jedini problem s naglaskom u tim slučajevima jest gdje će ga novonastala naglasna cjelina imati. To se vrlo uspješno dalo objasniti pravilom gaženja.

Sljedeći na red su došli idjevi, koji su, za razliku od prethodne dvije vrste, promjenjivi. Zavšetak $\sim$ V mijenja se u $\sim$ < ili $\sim$ V, te se dodaju nastavci (npr. $\sim$ < $\sim$ V ili $\sim$ V ili $\sim$ V ili $\sim$ V Tu se dogodila nova promjena u naglasku u slučaju *nakadaka* idjeva od 3 mōre: naglasak se kod izvedenih oblika pomicao s 2. na 1. mōru.

Kod glagola se mijenja čak i osnova. Točnije, kod *godan* glagola imamo 5 osnova — po jednu za svaki samoglasnik, a kod *ićidan* glagola jednu. K tome se još na osnove dodaju različiti nastavci, pomoćni glagoli i idjevi, pa je za očekivati da će naglasak dosta divljati uza sve te promjene. Sada će se klasifikacija naglasaka u 4 tipa koja je uvedena na početku po prvi put zbilja pokazati korisnom: za svaki tip vrijede ista pravila bez obzira bio glagol *ićidan* ili *godan*.

Pa, krenimo s najčešćim glagolima svakog tipa.

6.1 Klasifikacija najčešćih glagola prema naglasnim tipovima

Slično kao i idjevi, glagoli također mogu biti *heiban, atamadaka* ili *nakadaka*. *Odaka* glagoli ne postoje. Isto tako, slično kao i idjevi, svi *nakadaka* glagoli naglasak imaju na (-2) mori.

Heiban glagoli

Heiban glagoli se često nesvjesno miješaju s *nakadaka* glagolima (i obrnuto). Često po inerciji u glagolima od 3 mōre naglašavamo 2. mōru, te dobijemo *nakadaka* tamo gdje ga ne bismo trebali imati. Teško je unaprijed znati koji glagoli su koji; stoga je jedino rješenje tog problema naučiti njihov naglasak napamet. Evo i primjera često korištenih *heiban* glagola.

⁶također i 空ける, 明ける

⁷također i 上る, 登る

⁸također i 初める

⁹također i 停める

¹⁰također i 聴く

U fusnotama su za neke glagole navedeni alternativni načini pisanja, kod kojih je razlika u značenju uglavnom suptilna i očituje se samo u pisanom jeziku. Nešto kao regionalne varijante ovih novih pokemona, oni s dugim vratovima. Svi oni imaju isti tip naglaska. Poneki glagoli su homonimi, npr. 鳴く i 泣く, koji imaju isti izgovor (uključujući naglasak), ali različito značenje. Međutim, neki od glagola (označeni zvjezdicom*) imaju homonimne parove koji se samo igrom slučaja sastoje od istih mōra, a naglasak je drugačiji, kao i njihovo značenje. Dolje su navedeni i njihovi pripadni parovi:

Ono što se još može primijetiti je da prijelazno-neprijelazni parovi imaju isti tip naglaska, npr. 続ける — 続く、決める — 決まる、回る — 回す su svi *heiban*. Ovo vrijedi i za glagole drugih naglasnih tipova. Iznimka su parovi kod kojih je jedan glagol od 2 mōre (取る — 取れる、折る — 折れる、立つ — 立てる, itd.), te često korišteni glagoli 入る — 入れる.

Atamadaka glagoli

Atamadaka su relativno laki za zapamtiti, pošto ih nema toliko puno kao i drugih tipova. Dodatno, ti glagoli su najčešće od 2 mōre, rjeđe od 3 ili više, i njihov naglasak sjeda na mjesto gdje bi se donekle i očekivalo. Evo nekih često korištenih primjera:

¹¹također i 周る

¹²također i 診る、観る、視る

Nakadaka glagoli

Kako je već spomenuto, teško je na temelju intuicije pogoditi je li neki glagol *heiban* ili *nakadaka*. Ne pomaže ni činjenica da su po učestalosti otprilike jednako česti kao i *heiban* glagoli. Iako zvuči prirodno ako izgovaramo sve glagole kao da su *nakadaka*, u stvarnosti to samo neki jesu. Primjeri *nakadaka* glagola:

¹³također i 暖める

¹⁴također i 暖める

¹⁵ također i 直る

¹⁶također i 直す

6.2 Naglasak kod pristojnih oblika glagola

・atamadaka glagol のむ(飲む):

・nakadaka glagol たべる (食べる):

・ heiban glagol あける (開ける):

Coming up next...

- 6.3 Naglasak kod negativnih oblika glagola
- 6.4 Naglasak kod ostalih oblika glagola
- 7 Ostalo
- 7.1 Česta odstupanja od pravila
- 7.2 Naglasak na razini rečenice
- 7.3 Upitna intonacija
- 7.4 Usporedba s ostalim japanskim dijalektima (kansai-ben)